

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

מוקד חב"ד *3770

השבוע החל לפעול מוקד חב"ד הארצי שאפשר להגיע אליו בחיוג מקוצר - *3770. במוקד יינתן כל המידע על סדרי הפסח בארץ ובעולם, וכמו כן כל השירותים הניתנים על-ידי בתי חב"ד ברחבי הארץ.

קמחא דפסחא

בתי חב"ד ברחבי הארץ פותחים בימים האלה במגבית 'קמחא דפסחא' המסורתית. לנוכח המצוקה הגוברת הציבור נקרא לתרום ביד רחבה, כדי לשמח את לב המשפחות הנוזקות ולאפשר להן לערוך את החג כראוי. פרטים בבתי חב"ד.

הצדעה לחב"ד כפריסבא

מופע הצדעה מיוחד, לציון חצי יובל לבית חב"ד בכפריסבא, יהיה א"ה ביום ראשון ו' בניסן (10.4), בשעה 8 בערב, בהיכל התרבות העירוני. באירוע ישתתף הזמר החסידי הנודע אברהם פריד, במיטב שיריו. כרטיסים אפשר להשיג בבתי חב"ד, רח' ויצמן 105 בכפריסבא, טל' 09-7673568.

למען שחרור פולארד

ביום שלישי, ראש-חודש בניסן, יהיה א"ה סיום כתיבת ספר-תורה למען שחרורו של יהונתן בן מלכה פולארד. האירוע יתחיל בשעה 4 בהר ציון, ומשם יוצאים למערת המכפלה בחברון. טל' 057-7755524.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:02	7:39	7:19	6:55
8:02	8:41	8:12	7:52

המודל: יום ראשון, 12 בצהריים, 44 דקות ו-8 חלקים
ראש-חודש ניסן: ביום השלישי

למידע על סדרי פסח בארץ ובעולם: **מוקד חב"ד *3770**

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפריסבא 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ייחודו של לוח השנה היהודי

הלוח היהודי הוא לוח משוכלל ביותר, שמשלב בין המחזור החודשי של הירח ובין המחזור השנתי של השמש. חשוב להטמיע אותו בקרב הנוער

מולד הירח ועד מילואו באמצע החודש (צילום: Shutterstock)

פסח לעולם יחול באביב וסוכות יחול בסתיו. את זאת אנחנו עושים על-פי הציווי "שמור את חודש האביב", שמלמד כי עלינו להקפיד שחג-הפסח לעולם יחול באביב ולא ינדוד לתוך החורף. כיוון זה של הלוח נעשה על-ידי הוספת עוד חודש אדר, אחת לשנתיים-שלוש, ובכך אנחנו מתקנים את הנסיגה שנוצרת בשנה רגילה, בגלל ההיצמדות לחודשי הירח.

כזה ראה וקדש

בזמן בית-המקדש היו החודשים נקבעים על-פי עדות של עדים כשרים שראו את מולד הירח. יש הסבורים בטעות שהדבר נעשה מפני שלא ידעו באותם ימים לחשב את המולד. ההפך הוא הנכון. חכמינו ידעו היטב לחשב את המולדות, ויתרה מזו - הם היו יושבים ומצפים לעדים רק ביום שבו על-פי חישוביהם הייתה אפשרות לראות את המולד. הרי שהם ידעו היטב מתי המולד חל. הצורך בעדות הוא משום שהתורה מצווה כי קידוש החודשים יהיה על-פי עדים, ובכך מקיימים את המצווה הגדולה של 'קידוש החודש'.

רבים משתמשים בביטוי 'כזה ראה וקדש', אבל מקורו בפרשת החודש. כאשר הקב"ה ציווה את משה רבנו את דיני קידוש החודש הראה לו בנבואה את מראה הלבנה בחידושה ואמר לו: "כזה ראה - וקדש". כלומר, כשתראה מראה כזה - קדש את החודש.

הלוח היהודי הוא אפוא לוח מיוחד ומשוכלל ביותר, שמשלב בין המחזור החודשי של הירח ובין המחזור השנתי של השמש. ראוי להשתמש בו ככל האפשר, ובמיוחד להטמיע אותו בקרב הילדים והנוער. ונזכה בקרוב לקיים את מצוות קידוש החודש, כאשר ייבנה המקדש ותחזור הסנהדרין ויתחדשו ימינו כקדם.

ביום אינם שמים לב למורכבות המיוחדת והמעניינת של לוח-השנה היהודי. קל להבחין בייחודיות לעומת לוחות-השנה האחרים הנפוצים בעולם, הלוח הגריגוריאני והלוח המוסלמי. הלוח היהודי הוא העתיק מכולם והמשוכלל שבהם.

הלוח הגריגוריאני מתבסס על שנת השמש, המיוצגת בארבע העונות: סתיו, חורף, אביב וקיץ. המחזור הזה מסתיים ומתחדש במשך 365 ימים. השמש מגיעה באחד בינואר לאותה נקודה (פחות או יותר) שבה הייתה בתאריך הזה לפני שנה. אולם על-פי הלוח הזה חלוקת החודשים שרירותית לחלוטין ואין לה שום אחיזה במעגל האירועים הקוסמי.

לעומת זה, הלוח המוסלמי מבוסס על חודשי הירח. החודש מתחיל עם מולד הירח והוא נמשך 29-30 ימים, שהוא משך הזמן הממוצע של מחזור הירח. אבל חסרונו הגדול, שאין הוא מעוגן בתוך הלוח השנתי של עונות השנה. לכן החגים המוסלמיים נודדים מעונה לעונה. פעם הם באביב, פעם בחורף, פעם בסתיו ופעם בקיץ.

מנגנון כיוון

הלוח היהודי משלב את שני הדברים. מצד אחד הוא מבוסס על חודשי הירח. תמיד בא' בחודש הירח מתחיל להיראות כחרמש דק, ועם התקדמות הימים הוא מתמלא והולך, עד שבט"ו בחודש הירח מלא ומאיר במלוא זוהרו. פסח וסוכות (שחלים בט"ו בחודש) לעולם יחולו בשעה שהירח מלא, ואילו ראש-השנה (שחל בא' בתשרי) לעולם יחול בשעה שהירח נסתר ("בִּבְכָא").

ועם זה, יש בלוח היהודי מנגנון כיוון מתוחכם ביותר, שמבטיח כי גם עונות השנה יישמרו, וכי

מסירות נפש בשביל המילה

אבל למה לאדם אחר להיכנס לזה? על כך אומרים לו, שהמילה כרוכה במסירות נפש.

עצם מהותו של יהודי

במילה מתגלה עצם מהותו של יהודי, שהיא למעלה אפילו מהתורה. לכן גם המוהל נדרש למסור את נפשו, ברוחניות, ולעשות מעשה שבמצב רגיל הוא חילול שבת, כדי למול את התינוק.

ומוהל שאינו מוכן למסור את נפשו כדי למול בשבת, אינו יכול למול גם ביום חול. כי על-ידי המילה נכנסת לגוף התינוק הנשמה האלוקית, הקשורה עם הקב"ה קשר עצמותי, שלמעלה גם מהתורה, ודבר זה אפשרי רק אם התכונה הזאת נראית גם אצל המוהל הבא למול את התינוק, שגם הוא מוסר את נפשו ומוכן לעשות את המילה אפילו ביום השבת, וכך גם הילד יגדל להיות יהודי של מסירות נפש ויהודי שמח.

(תורת מנחם כרך ב, עמ' 37.
לקוטי שיחות כרך לה, עמ' 58)

יתרה מזו: המוהל הוא אדם בוגר, המחוייב במצוות, ואילו הנימול הוא קטן שלא הגיע לחינוך. מדוע אפוא יעשה המוהל מעשה של חילול שבת בשביל מילת תינוק, ובפרט שאפשר למול אותו גם לאחר השבת, ולפיכך כל הפעולה של חילול השבת נועדה רק כדי שמצוות המילה תהיה ביתר שלמות, ביום השמיני?

למה לו להסתכן

הנחיצות למול מיד ביום השמיני ולא לדחות את המילה נובעת מכך שבעת המילה מתחילה הנשמה האלוקית להיכנס לגוף האדם. הנפש האלוקית היא נצחית, ואצלה גם יום אחד הוא נצח. לכן אין לדחות את המילה אפילו ביום אחד.

כדי לפעול שהנפש האלוקית תיכנס בגוף של יהודי נדרשת מסירות נפש. אמנם איסורי שבת הותרו לצורך המילה, אבל המוהל יכול לחשוב לעצמו, למה הוא צריך להיכנס לעניין הזה ולעשות פעולה שבדרך-כלל אסורה בשבת. האב חייב למול את בנו,

בפרשתנו מופיעה מצוות המילה: "וביום השמיני ימול בשר ערלתו". מהמילים "וביום השמיני" למדו חז"ל ש"אפילו בשבת" - מלים תינוק בשבת קודש כאשר היום השמיני ללידתו חל ביום השבת.

יש עוד מצוות הדוחות את השבת, כמו קרבנות ציבור. אף שאסור לשחוט ולשרוף בשבת, התורה מצווה לשחוט את קרבנות הציבור ולהקריבם על המזבח בשבת קודש. אך שם מדובר בעבודת המקדש, וזה גם צורך הציבור. לעומת זה, מצוות המילה איננה עבודת מקדש והיא מצווה של היחיד ולא של הציבור, ובכליזאת היא דוחה את השבת.

פעולות של חילול שבת

הדבר מעורר שאלה: הלא יש כלל: "אין אומרים לאדם חָטָא, כדי שיזכה חברך", וכאן המוהל עושה פעולות הכרוכות בחילול שבת (חיתוך בשר והוצאת דם) כדי לזכות את התינוק!

אמרת השבוע

מנוחה של רבי

מצב בריאותו של אדמו"ר הרשב"ב (רבי שלום דובער) מליובאוויטש היה רופף, והמקורבים דאגו שלא להטריחו יתר על המידה. פעם אחת באו אורחים רבים לליובאוויטש, ובמשך שעות רבות עסק הרבי בקבלת האורחים ל"יחידות". לאחר כל השעות האלה הכניס הגבאי אל הרבי אחד מתלמידי הישיבה.

הדבר לא מצאחן בעיני גביר, ממקורבי בית הרבי, והוא נזף בגבאי על שאינו מרחם על הרבי, ואחרי שעות מתישות כליכך מכניס אליו בחור מהישיבה. כשנכנס הגביר אל הרבי אמר הגביר שלדעתו הגבאי לא נהג כשורה.

הגיב הרבי: "כשבחור נכנס ל'יחידות' ושואל על עניינים רוחניים - זו המנוחה שלי".

פתגם חסידי

האדם דומה לאבן. כשהיא עומדת בפני עצמה - אין היא מחוללת מאומה, אבל כשמקישים אבן באבן - יוצאים ניצוצות אש. זה כוחה של חברותא" (רבי מרדכי מלכוביץ)

נגעים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

לראות בשתי עיניים

הגמרא (שבועות ו) אומרת כי כוהן שהוא סומא באחת מעיניו אסור לו לבחון את הנגעים. כל נגע, הן של יחיד הן של רבים, צריך בחינה בשתי עיניים. בעין אחת צריך לראות את הנגע, ובשנייה את הסיבות שגרמו לו. אבל מי שרואה בעין אחת בלבד, היינו שהוא רואה את הנגע בלבד, את הצד השלילי, ואינו יורד לסיבות שגרמו לכך - פסול לבחון את הנגעים, כי אין הוא טורח למצוא צד זכות.

(מאוצרנו הישן)

לשוב בגיל צעיר

"ושער בנגע הפך לבן" (ויקרא יג). בשעה שאדם חוטא בצעירותו, יש תקווה שתתיישב עליו דעתו, יעשה תשובה וישוב לדרך הישר; אבל אם "שער בנגע הפך לבן", אם הנגעים הם כבר בעלי 'שערות שיבה' - "טמא הוא", לאדם כזה קשה לשוב מדרכו הרעה.

(תפארת יהונתן)

סכנה נסתרת

"כולו הפך לבן טהור הוא" (ויקרא יג). אם כל הצרעת, כל הטומאה, יצאה החוצה - טהור הוא, אין הוא מזיק עוד. טומאה חיצונית, הגלויה לעין, אינה מזיקה, כי אפשר להיזהר מפניה. הטומאה המסוכנת היא זו הנסתרת, הצרעת המכוסה.

(פתשגן הכתב)

אפשרות לתקן

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת" (ויקרא יג). הנגע הוא סימן היכר למחלה פנימית שיש לרפא אותה, ולכן זה חסד אלוקי המעורר לטהרה. על האדם לשמוח שמראים לו את שפלותו, ובמקום שהטומאה תהיה מוסתרת בפנימיותו היא יוצאת החוצה והאדם יוכל להיטהר.

(שפת אמת)

החכמה מתקנת

בנדרים מופיע הביטוי "איש... כי יפליא לנדור", ואילו בנגעים כתוב "אדם" - "אדם כי יהיה בעור בשרו". 'איש' מתאר את מידותיו של האדם, ואילו 'אדם' מתאר את היותו בעל שכל. תחילת העבודה היא נדרים, שעניינם פרישות, אבל זו ההתחלה בלבד. עניין הנגעים שייך ב'אדם', כי בכוח החכמה שבו בכוחו לתקן את הנגע.

(אדמו"ר הזקן)

מצויה אצל אנשים חשוכים

בארבעה שמות נקרא האדם בלשון הקודש: איש, גבר, אנוש, אדם. בזוהר מבואר שהתואר 'אדם' הוא החשוב במעלה. לכן נאמר בפרשת נגעים 'אדם', כי הנגעים הם עונש על דיבור לשון הרע, ומידה מגונה זו מצויה ביותר אצל אנשים חשוכים.

(רבי מרדכי יוסף מאיזביצה)

הנער האמיץ

ימי ההכנות לחגי הפסח היו הימים המועדפים אצל שונאי ישראל לקרקמת עלילת-הדם המפורסמת. העלילה שלפנינו נרקמה בשנת תצ"ז (1737) ואיימה על יהודי קהילת ליאוזנה שברוסיה.

צעיר ושמו ניקולייב רכש אחוזות בליאוזנה ונעשה בעל השפעה באזור. הוא רחש שנאה עזה ליהודים, וזו גברה לאחר שמצא את ידידו הטוב, שונא ישראל מושבע, קוזיצקי שמו.

בחודש שבט בשנת תצ"ז נעלם ילד נוצרי באחד הכפרים הסמוכים. להודמנות זו חיכו ניקולייב וקוזיצקי. הם הפיצו שמועה כי היהודים רצחו את הילד, כדי להשתמש בדמו לאפיית המצות.

ראשי הקהילה היהודית ידעו כי השניים יגישו תלונה למושל העיר. דברים כאלה היו נפתרים לעיתים בתשלום שוחד, אולם ראשי הקהילה ידעו כי את מושל העיר לא יוכלו לשחד. הוא היה אדם ישר, שאמנם לא היה שונא ישראל, אך היה עלול להאמין לעלילה.

בליאוזנה התגורר נער צעיר, אמיץ לב ועזרוח, בעל כישרונות ברוכים, חיים-שמעון שמו. ליבו נמשך להתעניין בנעשה בקהילה ובעניינים הציבוריים. כאשר החליטו ראשי הקהילה לכנס אספה סגורה בעניין, החליט כי הוא חייב להיות בה.

קודם שהחלה האספה חמק חיים-שמעון אל החדר שבו עמדה להיערך והסתתר בארון. הוא שמע את המתכנסים מדברים על העדר פתרון לבעיה. למתכנסים נמסר כי צמד השונאים מתכוון להיפגש עם המושל, ולהציג לפניו 'הוכחות' כי היהודים רצחו את הילד. באותו רגע גמלה החלטה בליבו של הנער.

בימים הבאים בילה חיים-שמעון הרבה ליד לשכת מושל העיר. הוא הצליח להתיידד עם אחד מאנשיו. ממנו שמע כי ניקולייב וקוזיצקי אמורים להיפגש עם המושל בליל שבת. כמירכך נודע לו כי בפגישה ישתתף גם הכומר.

בתוך כך החל חיים-שמעון להתחקות אחר ניקולייב וקוזיצקי. את כל מה שראה ושמע שמר בליבו.

באותו ליל שבת השתוללה סופת שלגים. חיים-שמעון אכל את סעודת השבת במהירות ואמר להוריו כי הוא הולך אל חברו, וגם ילון אצלו.

ניקולייב וקוזיצקי הופתעו מהנער היהודי שצץ פתאום, אולם בעיני המושל ושאר הנאספים הוא מצא חן. במתק שפתיו החל הכומר לשבח את היהודים, כדי לשבות את ליבו של הנער. זו הייתה הודמנות לחיים-שמעון לפתוח בדבריו, והוא אמר כי בפיו מידע שיביא לגילוי האמת.

הוא בא אל בית המושל, אולם השומר לא הרשה לו להיכנס. חיים-שמעון לא אמר נושא. הוא סובב את הבית ועמד ליד אחד החלונות המוארים, בהבינו כי בחדר זה מתנהלת האספה. הנער החל לזעוק לעזרה בטענה שהוא קופא מקור. התרגיל הועיל והמושל ציווה להכניסו פנימה.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הגאולה - לידת זכר

בפסוקים הפותחים את פרשת תזריע מוצא בעל 'אור החיים' רמזים עמוקים הקשורים לגאולה. תחילה הוא שואל כמה שאלות על לשון הפסוקים: למה היה צורך לומר 'כי תזריע וילדה' ולא היה די באמירת 'אשה כי תלד זכר'? וגם: למה שינה הכתוב את לשונו שהתחיל לדבר בלשון עתיד, 'תזריע', וסיים ב'וילדה', בלשון עבר, ולא אמר 'ותלד' (וכמו שנאמר בסמוך 'ואם נקבה תלד')?

עוד דבר שאינו מובן מאליו הוא האמירה 'וילדה זכר'. ניסוח שיש לו משמעות ודאית. לכאורה היה צריך לומר 'אם תלד זכר' שאז יצטרכו למולו ביום השמיני, אבל התורה אומרת 'וילדה זכר', היינו שברור שכאשר 'אשה כי תזריע' בוודאי 'וילדה זכר'.

גאולה ודאית

ה'אור החיים' מסביר תחילה את הדברים בכמה דרכים, ולאחר מכן הוא בא אל הרמזים הטמונים בכך בעניין הגאולה:

"עוד ירמוז הכתוב על כנסת ישראל, אשר מצינו שנקראת 'אשה' בדברי הנביאים, דכתיב (ישעיה נד) 'כי בוועליך עושייך', וכתוב (שם) 'ואשת נעורים', וכתוב (הושע ג) 'ארשתיך לי וגו'', (ישעיה ג) 'איזה ספר כריתות וגו'."

'ועליה אומר הכתוב **אשה כי תזריע**'. פירושו: הזרעת מצוות ומעשים טובים, על דרך אומרו (הושע ו) 'זרעו לכם לצדקה'. **וילדה זכר**, פירושו: תהיה הולדתה זכר. פירושו: דע, כי בחינת הזכר היא בחינה עליונה מבחינת הנקבה, והתורה מייחסת בחינות העליונות בבחינת הזכר. והודיע הכתוב, כי אם כנסת ישראל 'תזריע', ודאי שתוליד הדרגות עליונות."

כלומר, יש כאן רמז שאם עם ישראל יעשה את המוטל עליו, ויעסוק בתורה ובזריעת מצוות - ודאי שתבוא הגאולה וייוולד ה'זכר', שהוא רמז לאור הקבוע והנצחי של הגאולה.

וממשיך ה'אור החיים': "והוא מאמרם רז"ל (סנהדרין צח; שמות-רבה פרשה טו כאן) עוצם הפלגת הפלאות אשר יפליא ה' בביאת הגואל, אם ישראל יזכו על-ידי מעשיהם הכשרים. ויכוון להבדיל בין הגאולה המחוכה [=שאנו מצפים לה] לגאולה שעברה של מצרים, שהיו ישראל ערום ועריה. גם אמר הכתוב (דברים ד, לד) 'גוי מקרב גוי'. ואתה גאולה תכליתה לא עמד, כי נחרב הבית וגלו, והיה מה שהיה, ואין טובה זו בבחינת זכר."

"אבל הגאולה העתידה, לצד שעל-כ'לפנים תהיה באמצעות זכות ישראל, לו יהיה שלא יהיו ראויים. אף-על-פי-כן, באמצעות אורך הגלות ועסק התורה, דכתיב (דברים לא) 'לא תשכח מפי זרעו', על-כ'לפנים תהיה הגאולה בבחינת זכר, ועמדה לנצח."

העברת הרע בשנה השמינית

לאחר הדברים האלה ה'אור החיים' מוסיף רמזים למהלך הגאולה עצמו: "ואמרו 'טמאה' וגו', כאן רמז תיקון אשר יעשה ה' להשיג בחינת הזכר. כי שבע שנים יכונן חבלי משיח, כאומרם (סנהדרין צזא, ז"ל 'שבע שכן דוד בא וכו', לייסרם ולזקקם. והוא אומרם 'טמאה', יחס הייסור לבחינת הטומאה, כי הוא הטמא הוא המייסר, ואמר 'שבעת ימים', פירושו: שבע שנים, על דרך אומרו (כתובות נזב) 'תשב הנערה איתנו ימים או עשור'. ואמר ז"ל: ימים - שנה. 'וביום השמיני' וגו' פירושו: שאחר עבור שבע שנים, בהתחלת יום השמיני, 'מול בשר ערלתו', כי אז יעביר ה' בחינת הערלה מהעולם, דכתיב 'את רוח הטומאה אעביר מן הארץ', וזה יהיה בשנה השמינית."

מדבריו עולה שחבלי משיח יימשכו שבע שנים, ולאחר מכן, בתחילת השנה השמינית, יועבר הרע מן העולם, והעולם ייכנס לתקופה שבה לא יהיה עוד רע ורק הטוב ישלוט והאמת האלוקית תהיה גלויה לעין-כול.

חיים-שמעון סיפר כי בימים האחרונים עקב אחרי ניקולייב וקוזיצקי ושמע את שיחותיהם. הם דיברו על הצורך לדבר בישיבה בהחלטיות, כדי שהדברים יישמעו משכנעים, אף שהם בדויים. ניקולייב אף הוסיף כי לאחר שתקבל העלילה יציעו להם היהודים סכומי כסף גדולים והם יתעשרו.

הנאספים היו המומים. המושל ביקש לדון עם הכומר בחדר צדדי, והורה לחיים-שמעון להמתין בחדר ההמתנה. ניקולייב וקוזיצקי החלו לצעוק על הנער כי הוא שקרן, ואף ניסו להכותו.

חיים-שמעון הזריז הצליח לחמוק מידיהם ורץ לחדר הישיבות. הללו דלקו אחריו. ניקולייב הצליח לתפוס אותו, אך הנער דחף אותו בכל כוחו והלה השתטח מלאו קומתו. קוזיצקי מיהר לאחוז בנער, אך הנער הכה בפניו ושוב הצליח לחמוק.

המהומה הגיעה לאוזני המושל והכומר והם חזרו אל החדר. שני הברנשים טענו כי חיים-שמעון תקף אותם, ואילו הוא טען כי הם ניסו להכותו והוא התגונן מפניהם.

שוב התייעצו המושל והכומר והחליטו כי כדי לברר את האמת, הן בעניין העלילה הן בעניין המריבה, יקבלו השניים עשרים מלקות והנער יקבל חמשי-עשרה מלקות.

הוטל גורל כדי לקבוע מי ילקה ראשון והפור נפל על קוזיצקי. במכה הארבע-עשרה הוא לא היה מסוגל לשאת את הייסורים והודה כי כל דברי הנער אמת לאמיתה. אחריו הוטל ניקולייב על הספסל, בעודו מכחיש בנחישות את הודאת חברו, אולם גם הוא הודה לאחר שמונה הצלפות.

עתה, לאחר שהשניים הודו כי רקמו עלילה וכי הם שתקפו את הנער, פטר המושל את חיים-שמעון מעונש המלקות. הוא אף הרשה לו ללון בבית העירייה, בשל הסופה המשתוללת בחוץ.

בבוקר חזר חיים-שמעון לביתו ולא גילה לאיש את אשר אירע בלילה. רק באמצע השבוע נודע לראשי הקהילה על נער יהודי שהביא לידי סיכול העלילה, אך איש לא ידע את זהותו. בתוך כך ביקש המושל להביא לפניו את הנער האמיץ, והרב ביקש להכריז בבתי-הכנסת כי הנער חייב להתייצב לפניו. רק אז נתגלה כי חיים-שמעון הוא הנער המסתורי.

חיים-שמעון היה לשיחת היום, והיהודים הצמידו לשמו את התואר 'האמיץ', וקהילת ליאוזנה הודתה לה' על הנס שזכתה לו באמצעותו.

בשביל זה יש 'ידידים'

נהג שזקוק להתנעה, רכב שנתקע בלי דלק ועוד. בהמשך מצאו את עצמם מוקפצים גם לאירועי חירום אחרים. "יש ארגון דומה בארה"ב, ותמיד שאלתי את עצמי למה לנו, הישראלים, אין ארגון דומה. עכשיו יש", הוא מחייך.

קיוסק פיקוד

כיום פועלים בארגון כשמונה מאות מתנדבים, בכל רחבי הארץ. במהלך היום וינר יושב במוקד הראשי ומנתב את קריאות העזרה. חדר הפיקוד מתנהל מקיוסק 'שהכול', בבעלותו של וינר. צרכני הקיוסק כבר התרגלו לצלילי הרקע המיוחדים - קריאות מכשיר הקשר של וינר. "לקוחות שבאים לשלם בקופה ורואים שאני מפנה אירוע לאחד המתנדבים, אומרים לי תמיד: 'קודם סיים את האירוע, אחר-כך תתפנה אלינו'".

בשבת יש מוקדן לאי-יהודי שמעדיף את אירוע חירום. "אנחנו מתייעצים עם רב, ומתנהלים על פי פסיקתו. בדרך-כלל, האירועים שאנו נחלצים אליהם בשבת קשורים לילדים שנעלמו ואנחנו יוצאים לחפש אותם. כל האירועים עד היום הסתיימו בטוב, ברוך השם", הוא אומר.

התדמית משתפרת

אפשר לשבת שעות עם וינר ולשמע סיפורים מפעמים על מסירות המתנדבים. "בעת האחרונה, ביום שישי אחר-צהריים, הוזעקנו

יומיים לפני פורים. שני ילדים בני 4-5 נלכדו על אדן החלון בביתם, בקומה השמינית. הילדים היו לבד בבית, התיישבו על הסורגים שבחלון חדרם ובטעות סגרו מאחוריהם את החלון. עוברים ושבים נחרדו מהמראה המבהיל ומיהרו לחייג למשטרה. עד שהשוטרים באו התייצבו במקום שני אברכים חייכנים. בעזרת סנפלינג חירום שהרכיבו השתלשלו מהגג וחילצו את הילדים.

האברכים משתייכים לארגון החסד 'ידידים'. מטרתו הראשונית הייתה מתן סיוע לנהגים שנתקעו בכביש, אך במהרה נהפך לארגון חסד כללי, או כפי שמגדיר זאת מייסד הארגון, ר' מאיר וינר: "עזרה ראשונה לאירופאית".

חבר תקוע בכביש

הכול התחיל בימי מלחמת לבנון השנייה. וינר (30), אברך ממודיעין-עילית, היה מתנדב במד"א ובזק"א. לאורך היום דיווח על אירועי חירום. "יום אחד צלצל אליי חבר וסיפר שנתקע בכביש 443", הוא מספר. "שאלתי ברשת הקשר אם משהו נמצא באזור, ואכן היה אחד כזה ונחלץ לסייע. זמן קצר לאחר-מכן צלצל עוד חבר וגם לו סייעתי. החלטתי אפוא להקים ארגון ארצי".

מהר מאוד הצטרפו אליו עשרות חברים, ובתוך כמה חודשים קם ארגון מסודר, שמפעיל מוקד ארצי הפועל כל שעות היממה (057-3131310). מטרת הארגון לעזור לכל אדם שנתקע בכביש:

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ברכת האילנות - כיצד?

שאלה: מתי מברכים את 'ברכת האילנות'?

תשובה: זו ברכה שמברכים רק בימי חודש ניסן (ויש מקילים לברך גם באדר או באייר). אדם שרואה בחודש זה אילנות מאכל (ממין שעושה פירות) - אם אפשר: שני עצים כאלה - הנתונים בפריחתם, צריך לברך:

"ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם, שלא חיסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני-אדם".

המקובלים מברכים מחוץ לעיר, במניין, ורק בחודש ניסן ובימות החול, ולאחר הברכה נותנים לצדקה לעילוי נשמות ישראל ולתיקון הנשמות המגולגלות בעצי השדה ובעשבים (על-פי הזוהר, הנשמות מהעולם העליון מושטטות בחודש זה בגינות ובפרדסים), ומוסיפים פסוקים ותפילות לבקש רחמים עליהן.

וינר בחמ"ל הפיקוד במירון, אשתקד. חסד בכבישים

לאתר ילדה שהייתה צריכה להגיע לקריית-ספר והמשיכה באוטובוס לבני-ברק. מתנדבים שלנו מצאו אותה במהירות, הביאו אותה ליעדה, והספיקו להגיע לביתם בדקות האחרונות שלפני כניסת השבת", הוא מספר.

"לפני חודש נסע אדם ביער בן-שמן בג'פ ונתקע בבוץ. חברו, שבא לחלצו, נתקע אף הוא. הם התקשרו אלינו. שיגרתי במהירות מתנדבים ואלה חילצו אותם. המחולצים פרסמו דברי תודה בכמה בימות, והדגישו שיחסם לחרדים השתנה בעקבות זאת מן הקצה אל הקצה".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מקורות: ברכות נדא, נחב, זוהר פי בלק קצוב, טושי"ע או"ח סי' רכה" רכו; באר"הטב, משנה ברורה, כף החיים ופסקי תשובות, ושל"י סידור אדמו"ר הזקן, 'סדר ברכת הנהנין', פ"ג סי' ביד (נדפס בסוף השו"ע שלו ח"א. ראה במהדורת הרב אלאשווילי הע' קוק, ק"ב). שערי הלכה ומנהג או"ח ח"א סי' קיד. קצות השלחן סי' סו בבדי השלחן סי' ק"י. הגדת 'חזון עובדיה' עמ' ד, ושל"י.

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020

